

RABARBERTEELT.
Meer en meer breidt zich vooral op het eiland IJselmonde de rabarberteelt uit. Een rabarberplant bereikt niet zelden een hoogte van 2 Meter en de omtrek van de bladstelen is dikwijls 25 cM. en meer.

KONINKLIJK BEZOEK.
H.M. de Koningin-Moeder bracht j.l. Dinsdag een bezoek aan de School voor Slechthoorende kinderen te 's-Gravenhage, waarvan wij onlangs een hoogst interessante serie foto's hebben gegeven. Hierboven geven wij links: H.M. de Koningin-Moeder bij de school; rechts: een groep van de kinderen, met de onderwijzeressen, den hoofdonderwijzer en de verschillende personen, die H.M. in lichtingen gaven omtrent de leerwijze.

toen de jongen weg was, „Ik kan haar onmogelijk ontvangen."

„Welnu, laat zeggen dat je uitgegaan zijt."

„Neen, neen, dat helpt niet! Zij moet door iemand ontvangen worden, of ik krijg mijn 10,000 pop niet en ze schrapt mij zonder vorm van proces voor goed uit haar testament. De zaak is: jij moet haar ontvangen en .... en zeggen dat jij die recensie gesohreven hebt."

„Zeg eens, dat is toch wel een beetje al te veel gevergd van iemands goedheid," protesteerde Evertsen, „denk je dat ik hier zal blijven en mij zal blootstellen aan de hatelijkheden van dat vrouwmensch en dat nog al voor iets waar ik part noch deel aan heb? Bovendien, ouwe jongen, ik heb mijn portie al in ruime mate te pakken: ik heb zoo iets als een schoonmoeder, zooals je weet!"

„Ja, maar, Evertsen, je weet niet wat een creatuur het is!"

„Ik verlang er volstrekt niet naar het te weten te komen!"

„Maar ik zal niet in staat zijn om Lize te trouwen als je den storm niet weet te bezweren. Kom, help mij; ik zal achter een van deze schermen gaan staan en je bijspringen, zoo het noodig blijkt."

„Nou, als je Lize er bijhaalt, dan kan ik niet anders dan toestemmen. Maar ik weet niets omtrent dat prulboek. Enfin laat den jongen ze binnenbrengen. Verberg jij je achter het scherm bij het venster, ik zal haar stoel zóó plaatsen, dat ze met haar rug naar je toe zit. En denk om je belofte, dat je me te hulp snelt, als ik me er niet uit kan redden."

* * *

Eenige oogenblikken later kwam een dikke dame het kantoor binnenschommelen. Haar hoogrood gekleurd gelaat glom van opgewondenheid en transpiratie. Zij zeeg hijgend in den stoel neer, dien Evertsen haar aanbood.

„U wenscht mij te spreken, nietwaar?"

„Ja! Zijt gij die heer of liever die schaamtelooze kerel, die in „De komeet" van heden deze leugenachtige, brutale critiek geschreven heeft?"

MEVROUW VAZ NUNES-SEQUIRA. †

GENERAAL-MAJOOR W. F. K. BISSCHOFF VAN HEEMSKERCK. †

L. J. DUMONT. †

Mevrouw VAZ-NUNES-SEQUIRA, de overledene directrice van het Portugeesch Isr. Ziekenhuis en Oude-Vrouwenhuis te Amsterdam. — In den ouderdom van 63 jaar is te 's-Gravenhage overleden de gepensionneerd generaal-majoor, oud-inspecteur van het wapen der infanterie van het Nederlandsche leger, de heer W. F. K. BISSCHOFF VAN HEEMSKERCK. De overledene, die langen tijd voorzitter was van den Nederl. Bond voor Lichamelijke opvoeding, was Ridder in de Orde van den Nederl. Leeuw, Officier van de Oranje Nassau-Orde en gerechtigd tot het dragen van het Eereteeken voor belangrijke krijgsverrichtingen. — Op 85-jarigen leeftijd is een dezer dagen te 's-Gravenhage overleden de heer L. J. DUMONT, gepensionneerd dirigeerend Officier van Gezondheid eerste klas, ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

„Zeker weet ik dat. Zij heeft zich doodgedronken."

„O! maar dat is heiligschennis. Zich dooddrinken ... vreeselijk, afschuwelijk! Dat deed ze niet, mijnheer! zij vergiftigde zich!"

„Ja, natuurlijk! Dat ... dat bedoelde ik ook! Ik herinner mij nu nog ze dronk het een of ander; maar een recensent kan niet alle finesses onthouden, mevrouw ... mejuffrouw .... „twintigjarige".

Op dit oogenblik trad het klerkje weer binnen en zei:

„Mijnheer, daar is de boekhandelaar Bruinsma, die wenscht u te spreken over een boek, getiteld: „Liefdesmishandeling" of zoo iets!"

„Zeg hem dat hij maar moet gaan naar.... neen, zeg hem dat ik hem nu niet kan ontvangen, of hij wellicht wil wachten."

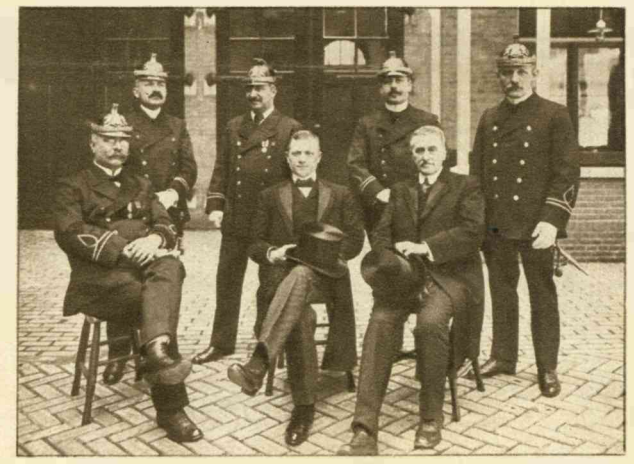
„Pardon," viel hier de schrijfster hem op fluisterenden toon in de rede „mijnheer Bruinsma is de uitgever van mijn boek. Hij kent mij niet en ik zou graag willen weten wat hij denkt van uw recensie. Als u er niets tegen hebt? ... Misschien wilt u mij wel vergunnen achter een dezer schermen...."

„Laat mijnheer Bruinsma binnenkomen," zei Evertsen tegen den jongen. Toen zich tot de dame richtende, die reeds op het punt stond zich te verbergen achter het scherm waar Blanken zich bevond, zei hij haastig, terwijl hij zijn hand op haar arm legde: „neen, niet daarheen. Het is daar zoo .... tochtig. Het scherm in den anderen hoek der kamer is beter. Als-u-blieft. En hier is een stoel, zoodat u kunt zitten."

Evertsen keerde naar zijn schrijfbureau terug en zette zich zenuwachtig in zijn stoel neder. Dadelijk daarop trad de boekhandelaar Bruinsma binnen.

„Heerlijk weer vandaag, hè!" zei deze, terwijl hij Evertsen als een goeden bekende de hand schudde. Toen voegde hij er plotseling aan toe: „Veroorloof mij u hartelijk geluk te wenschen!"

„Waarmee?" vroeg Evertsen verwonderd.

PLECHTIGE INSTALLATIE
van den nieuwen brandweer-commandant te Amsterdam, den heer C. Gordijn Jr.

„Ik heb ongetwijfeld in de courant van vandaag een artikel geschreven", antwoordde Gilbert kalm. „Mag ik uw naam weten?"

„Ik schreef onder het pseudoniem van „Een twintigjarige", antwoordde ze met neergeslagen oogen.

„Wat een bedriegerij!" ontsnapte onwillekeurig aan Evertsen's lippen.

„Mijnheer!"

„E ..., dat is ... ik bedoel .., de wijze, de manier waarop ge uw lezers in den waan brengt dat het werk is van een jong meisje, die schrijft wat zij zelf gevoelt. Evenwel, ieder criticus zal toestemmen dat ge volkomen op de hoogte zijt van uw onderwerp."

„En gij hebt mijn boek zoo afschuwelijk beoordeeld!"

„Dat komt, omdat naar mijn meening, de verschillende emoties zeer overdreven zijn."

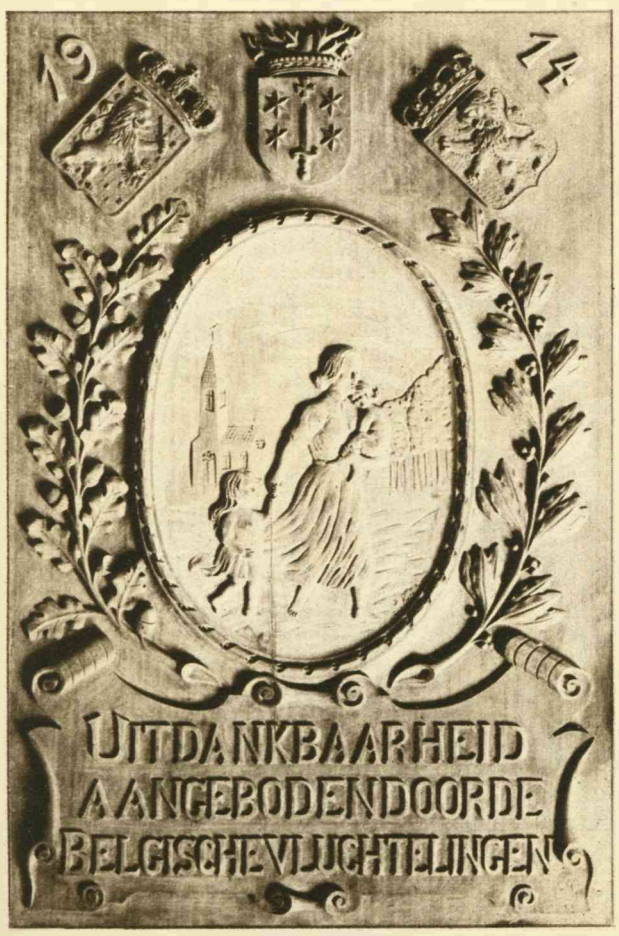
„Dat verontschuldigt u niet, mijnheer. Ik ben hier gekomen om u te zeggen dat gij een lafaard zijt en ik blijf bij mijn meening. Vindt u soms de handeling van mijn heldin in het laatste hoofdstuk ook overdreven?"

„U bedoelt waar zij trouwt met den held? Zeker vind ik dat!"

„Mijnheer! Je kunt mijn boek niet gelezen hebben, anders zou je weten dat ze juist niet trouwde. Weet je wel eens hoe ze aan haar eind gekomen is?"

Evertsen bemerkte, dat hij zich wanhopig vastgepraat had. Hij wist niet wat hij antwoorden moest en keek met een om hulp vragenden blik naar het scherm, waarachter zijn vriend stond.

Daar zag hij het hoofd van Blanken om den hoek van het scherm gluren met een inktpot aan zijn lippen. Hij begreep den wenk en antwoordde:

HULDEBLIJK.
Bij monde van den heer Jos. de Klerck, toonkunstenaar uit Antwerpen, werd bovenstaand huldeblijk de vorige week aangeboden aan Jhr. Sandberg, burgemeester van Haarlem. Het bestaat uit een mahoniehouten beeldhouwstuk, vervaardigd door den beeldhouwer Louis Eeckelaers uit Mechelen en is omlijst door een breede, zwarte lijst.

HEIJERMANS' „OP HOOP VAN ZEGEN".
Het Apeldoornsche huldigingscomité heeft den heer Heijermans, ter gelegenheid van de 500e opvoering van „Op Hoop van Zegen", een door den beeldhouwer P. Puype, in eikenhout gesneden beeld aangeboden, voorstellende: „Kniertje met haar pannetje het kantoor uitstrompelende". Onze foto geeft den beeldhouwer bezig zijn model in klei te vormen.